

ΚΡΑΤΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Καλλιτεχνικός Διευθυντής
Γεώργιος Βράνος
Αν. Διοικητική Διευθύντρια
Κέλλυ Μιμηκοπούλου

ΕΙΔΙΚΟ ΤΑΜΕΙΟ ΟΡΓΑΝΩΣΗΣ ΣΥΝΑΥΛΙΩΝ (Ε.Τ.Ο.Σ.) ΤΗΣ Κ.Ο.Θ.

Πρόεδρος
Κωνσταντίνος Γκαρέλας
Αντιπρόεδρος
Δημήτριος Χανδράκης
Μέλη
Θεοφάνης Καραγιώργος
Χρίστος Γαλιλαίας
Εύη Δελφिनοπούλου

ΤΟ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟ ΤΗΣ Κ.Ο.Θ.

Μ. Νιμπή (Γραμματεία), Μ. Παπακωνσταντίνου (Γραμματεία Καλλ. Διεύθυνσης - Εκπαιδευτικά Προγράμματα), Φ. Χατζήσιμου (Υλοποίηση Καλλ. Προγραμματισμού), Σ. Ιωαννίδης, Ν. Κυριακού (Προβολή & Επικοινωνία), Θ. Καραμανίδου (Μουσική Βιβλιοθήκη- Αρχείο), Μ. Αδάμος, Ε. Τερζή (Λογιστήριο), Ε. Παράσχου, Γ. Κοκόλη (Ταμείο), Π. Γιάντσης, Γ. Νιμπής (Φροντιστές)

ΜΟΥΣΙΚΟΙ Κ.Ο.Θ.

Α΄ Βιολιά (Εξάρχοντες) Σ. Παπάνας, Α. Σουσάμωγλου / **(Κορυφαίοι Α)** Γ. Πετρόπουλος, Θ. Πατσαλίδης / **(Tutti)** Ε. Παπαδημήτρης, Ε. Δελφινοπούλου, Κ. Αρχοντής, Γ. Κανδυλίδης, Α. Παπανικολάου, Γ. Παπά, Μ. Σπανού, Ε. Ταλακούδη, Χ. Λαζαρίδου, Γ. Γαρυφαλλάς, Έ. Λάμπας, Σ. Κακάμπουρας / **Β΄ Βιολιά (Κορυφαία Α)** Α. Τζίμα / **(Κορυφαίοι Β)** Α. Τζιαφέρης, Ν.Μπόγκοραντ /**(Tutti)** Μ. Τοπτσίδης, Θ. Θεοδωρίδης, Δ. Παπαστεργίου, Ι. Both, Ε. Κουζώφ, Π. Μυλαράκη, Ε. Αδαμόπουλος, Μ. Εκλεκτού, Γ. Κουγιουμτζόγλου, Μ. Μιχαηλίδης, Ί. Σελαμαζίδης, Ί. Συμονίδου, Α. Μισυρλή, Ν. Τσανακάς, Ι. Τοπούρια / **Βιόλες (Κορυφαίοι Α)** Ν. Νικολαΐδης, Χ. Σερά / **(Κορυφαίοι Β)** Α. Πορίχης, Α. Βόλτση / **(Tutti)** Φ. Πολίκα, Ε. Παραλικά, Χ. Βλάχος, Κ. Μητροπούλου, Β. Θεοδωρίδου, Δ. Δελφινόπουλος, Ρ. Τερζιάν, Δ. Φωτιάδης, Π. Μεταξάς, Θ. Σουργκούνης / **Βιολοντσέλα (Κορυφαίοι Α)** Β. Σαΐτης, Α. Χανδράκης, Ν. Γκουντίμοβ / **(Κορυφαίοι Β)** Λ. Μανώλα / **(Tutti)** Β. Δάβαρης, Δ. Πολυζωίδης, Γ. Στέφος, Χ. Γρίμπας, Μ. Ανισέγκου, Δ. Αλεξάνδρου, Ι. Κανάτσου, Ζ. Στέπιτς / **Κοντραμπάσο (Κορυφαίος Α)** Χ. Χειμαριός / **(Κορυφαίοι Β)** Γ. Χατζής, Η. Σουμेलίδης / **(Tutti)** Ε. Μπουλασίκη, Ε. Παντελίδου, Λ. Κυρίδης, Μ. Σαπουντζής, Γ. Πολυχρονιάδης, Α. Παρθενάκη / **Φλάουτα (Κορυφαίοι Α)** Ν. Δημόπουλος, Ό. Γκόγκας / **(Κορυφαίοι Β)** Γ. Ανισέγκος, Μ. Χατζή, Ν. Ζήσης / **(Tutti)** Ν. Κουκής / **Όμποε (Κορυφαίοι Α)** Δ. Καλαξίδης, Δ. Κίτσος / **(Κορυφαίοι Β)** Γ. Τσόγιας-Ραζάκοβ, Π. Κουγιουμτζόγλου / **Κλαρινέτα (Κορυφαίοι Α)** Κ. Παπαδόπουλος, Χ. Γραονίδης / **(Κορυφαίος Β)** Α. Σταυρίδης / **(Tutti)** Β. Καρατζίβας / **Φαγκότα (Κορυφαίος Α)** Γ. Πολίτης / **(Κορυφαίοι Β)** Κ. Βαβάλας, Μ. Πουλιούδη / **(Tutti)** Μ. Ηλιοπούλου / **Κόρνα (Κορυφαίος Α)** Τ. Ελευθεριάδης / **(Κορυφαίοι Β)** Β. Βραδέλης, Π. Φειζός / **(Tutti)** Δ. Δεσποτόπουλος, / **Τρομπέτες (Κορυφαίοι Α)** Σ. Παπαδόπουλος, Γ. Νέτσκας / **(Κορυφαίος Β)** Γ. Λασκαρίδης / **(Tutti)** Δ. Κουρατζίνος / **Τρομπόνα (Κορυφαίοι Α)** Φ. Στεφανίδης, Α. Ντώνες / **(Κορυφαίοι Β)** Φ. Δράκος, Γ. Κόκκορας / **(Tutti)** Ε. Μπαλτάς / **Τούμπα (Κορυφαίοι Β)** Π. Γεωργιάδης / **Τύμπανα (Κορυφαίοι Α)** Δ. Βίττης, Β. Αφανάσιεβ / **Κρουστά (Κορυφαίοι Β)** Β. Χουζούρη / **(Tutti)** Ε. Αγγουριδάκης, Ν. Μιχαηλίδου / **Άρπα (Κορυφαία Α)** Κ. Γίμα / **Πιάνο (Κορυφαία Α)** Μ. Λιακοπούλου **Έφορος Κ.Ο.Θ.** Α. Χανδράκης, **Βοηθός Εφόρου** Π. Μυλαράκη

Συντονισμός - Επιμέλεια ύλης: Σάκης Ιωαννίδης
Κείμενα / Αναλύσεις: Νίκος Κυριακού
Σχεδιασμός: FAST FORWARD
Εκτύπωση: ΚΕΘΕΑ ΣΧΗΜΑ & ΧΡΩΜΑ

*Απαγορεύεται η φωτογράφιση και η βιντεοσκόπηση κατά τη διάρκεια της συναυλίας.
Η είσοδος στη συναυλία επιτρέπεται σε παιδιά άνω των έξι ετών.*

ΜΙΛΤΟΣ ΛΟΓΙΑΔΗΣ

Διεύθυνση Ορχήστρας

Γεννήθηκε στην Αθήνα. Σπούδασε θεωρητικά και πιάνο στο Εθνικό Ωδείο Αθηνών και Χαλανδρίου, αποσπώντας το πρώτο βραβείο και αριστείο εξαιρετικής επίδοσης. Με υποτροφία του Κοινοφελούς Ιδρύματος Αλέξανδρος Σ. Ωνάσης, συνέχισε τις σπουδές του με καθηγητές τους F. Schierl, M. Frei και H. Michael στη Μουσική Ακαδημία του Μονάχου, απ΄ όπου αποφοίτησε με διπλώματα διεύθυνσης χορωδίας και ορχήστρας και δίπλωμα Meisterklasse.

Κατά τη διάρκεια των σπουδών του διορίστηκε επίκουρος καθηγητής στη Μουσική Ακαδημία του Μονάχου, ενώ παράλληλα ανέλαβε τη διεύθυνση της Χορωδίας των Μαδριγαλιστών, καθώς και τη διεύθυνση της χορωδίας και της ορχήστρας της καθολικής κοινότητας του πανεπιστημίου (KHG). Στη συνέχεια εργάστηκε ως μόνιμος μαέστρος για δύο χρόνια στην όπερα του Ulm.

Το 1992 επέστρεψε στην Ελλάδα, ύστερα από πρόσκληση του Μάνου Χατζιδάκι, για να συνεργαστεί με την Ορχήστρα των Χρωμάτων, έχοντας στο ενεργητικό του πολλές συναυλίες και παραστάσεις στην Ελλάδα και το εξωτερικό.

Έχει πραγματοποιήσει σημαντικές πρώτες πανελληνίες εκτελέσεις έργων Ελλήνων και ξένων συνθετών, καθώς και πολλά άλλα σημαντικά έργα του 20ου αιώνα. Η δισκογραφία του συμπεριλαμβάνει έργα των Σκαλκώτα, Ξενάκη, Χρήστου, Πετρίδη, Κωνσταντινίδη, Ριαzzolla, Χατζιδάκι, Θεοδωράκη, Κουρουπού και άλλων.

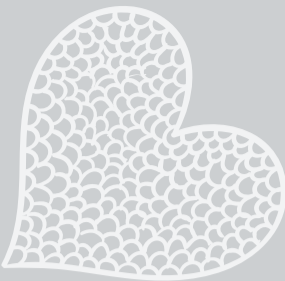
Εκτός από την Ορχήστρα των Χρωμάτων, έχει διευθύνει επίσης την Ορχήστρα της Βαυαρικής Ραδιοφωνίας, την Βασιλική Φιλαρμονική Ορχήστρα του Λονδίνου, την Ορχήστρα της Όπερας του Αμβούργου, την Ορχήστρα της Βασιλικής Όπερας της Δανίας, όλες τις μεγάλες ελληνικές ορχήστρες κ.ά.

Ηχογράφησε για λογαριασμό του Αθήνα 2004 το μεγαλύτερο μέρος των μουσικών έργων που παρουσιάστηκαν στις τελετές έναρξης και λήξης των Ολυμπιακών Αγώνων με την Βασιλική Φιλαρμονική Ορχήστρα του Λονδίνου και τη Συμφωνική Ορχήστρα της ΕΡΤ, ενώ συμμετείχε στις τελετές διευθύνοντας τον Ολυμπιακό Ύμνο του Σπύρου Σαμάρα.

Είναι καθηγητής στο Τμήμα Μουσικών Σπουδών του Ιονίου Πανεπιστημίου.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
Υπουργείο Πολιτισμού, Παιδείας και Θρησκευμάτων
Η.Κ.Ο.Θ. επιχορηγείται και ελλοπτεύεται
από το Υ.Π.Ο.ΠΑΙ.Θ.

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΣΥΝΑΥΛΙΑΣ

Hector Berlioz

*Σκηνή της Αγάπης από
Ρωμαίος και Ιουλιέτα, έργο 17*

Pyotr Ilyich Tchaikovsky

*Ρωμαίος και Ιουλιέτα
Εισαγωγή-Φαντασία*

Διάλειμμα

Sergei Prokofiev

*Ρωμαίος και Ιουλιέτα,
Σουίτα αρ. 2, έργο 64*

ΡΩΜΑΙΟΣ & ΙΟΥΛΙΕΤΑ

Το 1476 έφυγε από τη ζωή ο κορυφαίος Ιταλός λογοτέχνης Μαζούτσο Σαλερνιτάνο και αμέσως μετά το θάνατό του κυκλοφόρησε η συλλογή πενήντα διηγημάτων του, 'Il Novellino' (Ο Πρωτάρης), η οποία κατέλαβε αμέσως μία εξέχουσα θέση στη λίστα 'Index Librorum Prohibitorum', των απαγορευμένων βιβλίων της Καθολικής Εκκλησίας. Η 33η νουβέλα της συλλογής αυτής, 'Mariotto and Ganozza', ήταν η πρώτη ύλη από την οποία ο Σαίξπηρ δημιούργησε 118 χρόνια αργότερα την πλέον δημοφιλή ιστορία αγάπης στον κόσμο. Μέχρι όμως η πένα του κορυφαίου Άγγλου δραματοουργού να μετατρέψει τον Μαριότο σε Ρωμαίο και την Γκανότσα σε Ιουλιέτα, η ιστορία του Σαλερνιτάνο πέρασε από μία σειρά διασκευών που προσέθεταν τα δικά τους στοιχεία. Το 1554 κυκλοφόρησε η συλλογή 'Διηγήματα' του Ματέο Μπαντέλο, που περιείχε την "Ιστορία μιας ανακτηθείσας νουβέλας για δύο ευγενείς εραστές" του Λουίτζι ντα Πόρτο. Σε αυτή την ιστορία βασίστηκε ο Άρθουρ Μπρουκ και έγραψε το 1562 το ποίημα "Η τραγική ιστορία του Ρωμαίου και της Ιουλιέτας", το οποίο και αποτέλεσε την τελική έμπνευση του Σαίξπηρ. Το συγκινητικό δράμα των τραγικών εραστών ενέπνευσε κορυφαίους συνθέτες που περιέγραψαν γλαφυρά με τη μουσική τους τα συναισθήματα και τους χαρακτήρες της ιστορίας. Ο Μπερλιόζ έγραψε μία μεγαλειώδη δραματική χορωδιακή συμφωνία, εμπνευσμένος από τη δική του Ιουλιέτα, ο Τσαϊκόφκι που θαύμαζε τον Σαίξπηρ έγραψε μία εισαγωγή-φαντασία που αποτέλεσε την πρώτη ύλη δεκάδων μελωδιών του μέλλοντος για το τραγικό ζευγάρι και ο Προκόφιεφ δημιούργησε το κορυφαίο ίσως μπαλέτο μεγάλου μήκους, τις ομορφότερες μελωδίες του οποίου ξεχώρισε σε τρεις συμφωνικές σουίτες. Αυτό το μουσικό αφιέρωμα στο απόλυτο ζευγάρι αγάπης ταιριάζει σε μια γιορτή των ερωτευμένων, που δεν είναι η παγκοσμίως καθιερωμένη τα τελευταία χρόνια του Αγίου Βαλεντίνου, αλλά η 13η του Φλεβάρη, ημέρα που η Ορθόδοξη Εκκλησία γιορτάζει τη δική της 'Ημέρα των Ερωτευμένων' στη μνήμη των Αγίων Ακύλα και Πρίσκιλλας, του ιδανικού ζευγαριού κατά τον Απ. Λουκά, που η αγάπη τους ξεπέρασε τις εθνικές και ταξικές διαφορές και δεν λύγησε ούτε μπροστά στο θάνατο.

Νίκος Κυριακού

Hector Berlioz (1803-1869)

*Σκηνή της Αγάπης
από Ρωμαίος και Ιουλιέτα, έργο 17 (20')*

Ο Μπερλιόζ συνέλαβε την ιδέα για τη σύνθεση ενός έργου για τον Ρωμαίο και την Ιουλιέτα ένα βράδυ του 1827 στο θέατρο Οντέν του Παρισιού, συνεπαρμένος όχι μόνο από την ερμηνεία της Harriet Smithson στον πρωταγωνιστικό ρόλο, αλλά και από την ίδια την αγγλο-ιρλανδή ηθοποιό, την οποία είχε ήδη ερωτευτεί ως Οφηλία λίγο καιρό πριν και είχε ήδη αρχίσει την πολύχρονη πολιορκία της. Ο ίδιος περιέγραψε ως εξής τα συναισθήματά του: «Μέχρι το τέλος της Γ' πράξης, μόλις και μετά βίας μπορούσα να αναπνεύσω. Ένωθα ένα σιδερένιο χέρι να με έχει αρπάξει από την καρδιά. Ήξερα πως ήμουν πια χαμένος». Δώδεκα χρόνια αργότερα, παντρεμένος πια με το αντικείμενο του πόθου του, παρουσίασε τη μεγαλειώδη ομώνυμη δραματική συμφωνία, από την οποία ξεχωρίζει η «Σκηνή της Αγάπης», η αγαπημένη του σύνθεση, όπως αναφέρει στα απομνημονεύματά του. Το απόσπασμα αυτό είναι ένα adagio που βριθεί συναισθημάτων και αποτελεί μία σταθερή επιλογή ρεπερτορίου των συμφωνικών ορχηστρών παγκοσμίως. Πλούσια ενορχηστρωμένο, περιγράφει αρχικά την αποπνικτική καλοκαιρινή ατμόσφαιρα στον κήπο των Καπουλέτων, ώσπου εισάγει το μάλλον θρηνητικό θέμα του Ρωμαίου, που συμβολίζει μία αγάπη τόσο δυνατή που πληγώνει, κάτι μάλλον φυσιολογικό αν θυμηθούμε το σιδερένιο χέρι στην καρδιά του συνθέτη.

Pyotr Ilyich Tchaikovsky (1840-1893)

*Ρωμαίος και Ιουλιέτα
Εισαγωγή-Φαντασία (18')*
I. Andante non tanto quasi Moderato, II. Allegro giusto

Ο «Ρωμαίος και Ιουλιέτα» είναι μία σύνθεση που ο Τσαϊκόφκι έγραψε το 1869 εμπνευσμένος από το ομώνυμο αριστούργημα του Σαίξπηρ. Η πρώτη παρουσίαση του έργου έγινε τον επόμενο χρόνο, αλλά ο συνθέτης ανικανοποίητος επεξεργάστηκε ξανά το έργο, ώσπου του έδωσε την τελική του μορφή το 1880. Παρά το χαρακτηρισμό της σύνθεσης ως *Εισαγωγή-Φαντασία*, πρόκειται μάλλον για ένα συμφωνικό ποίημα σε μορφή σονάτας, με εισαγωγή και επίλογο, που περιγράφει τον έρωτα των δύο νέων, αλλά και τη φοβερή διαμάχη των οικογενειών τους. Το έργο αρχίζει με μία γαλήνια μελωδία που αντιπροσωπεύει το σύμμαχο των ερωτευμένων πατήρ Λαυρέντιο και αναπτύσσεται βαθμιαία ως το δραματικό Allegro giusto, όπου περιγράφεται αδρά η πολεμική ατμόσφαιρα και το μίσος των δύο οικογενειών, που το διακόπτει προσωρινά το γλυκό και ρομαντικό θέμα της αγάπης, πριν υποχωρήσει στο πολεμικό θέμα, που επανέρχεται δριμύτερο και κυριαρχεί μέχρι το τέλος. Το θέμα της αγάπης επανεμφανίζεται απλώς σαν μια θλιβερή ανάμνηση, για να υπενθυμίσει όμως ότι οι δυο νέοι ενώθηκαν οριστικά μετά θάνατον.

Η εκπληκτική αυτή σύνθεση ανέδειξε την ιδιοφυΐα του Τσαϊκόφκι, που κατάφερε να συνοψίσει σε 20 περίπου λεπτά μουσικής τα τόσο έντονα συναισθήματα της σαιξπηρικής αφήγησης, καταφέρνοντας να ισορροπήσει ευφυώς ανάμεσα στο μίσος και την αγάπη και να θέσει υπαρξιακά διλήμματα, υπερτονίζοντας την αντιδιαστολή μιας παραγώδους ζωής γεμάτης μίσος και της γαλήνης του θανάτου που λυτρώνει, κάνοντας ίσως και μία νύξη στις προσωπικές καταθλιπτικές του σκέψεις.

Sergei Prokofiev (1891-1953)

*Ρωμαίος και Ιουλιέτα,
Σουίτα αρ. 2, έργο 64 (31')*

I. Montagues and Capulets - Andante, II. The child Juliet - Vivace, III. Friar Laurence - Andante espressivo, IV. Dance - Vivo, V. Romeo at Juliet's before parting - Lento, VI. Dance of the Antilles girls - Andante con eleganza, VII. Romeo at Juliet's Grave - Adagio funebre

Η τόλμη του Προκόφιεφ να αποδεχθεί την πρόταση να γράψει ένα μπαλέτο για ένα από τα δημοφιλέστερα αριστουργήματα της παγκόσμιας λογοτεχνίας και να δώσει ζωή στο εμβληματικό κείμενο με μόνα όπλα τη μουσική και το χορό, ανταμείφθηκε με ένα μνημειώδες έργο. Το μπαλέτο του «Ρωμαίος και Ιουλιέτα» κατάφερε να εμβασθύνει στους χαρακτήρες και να μεταφέρει τα συναισθήματα της ιστορίας, αποτελώντας για πολλούς το κορυφαίο έργο του είδους. Ο Προκόφιεφ συνήθιζε να επεξεργάζεται τις όπερες και τα μπαλέτα του σε συμφωνικές σουίτες, για να μπορεί να παρουσιάζει ευκολότερα τις συνθέσεις του. Συνήθως τις έγραφε αργότερα και ο κόσμος τις απολάμβανε ως υπενθύμιση μίας παράστασης που είχε αγαπήσει στο παρελθόν. Στην περίπτωση όμως αυτή οι ρόλοι αντιστράφηκαν, αφού το έργο άργησε να γίνει αποδεκτό κι έτσι ο συνθέτης παρουσίαζε μόνο τις 3 σουίτες που είχε γράψει από το μελωδικό υλικό του πρωτοτύπου. Ο κόσμος τις αγάπησε τόσο πολύ, ώστε ανάγκασε κυριολεκτικά τους παραγωγούς να ανεβάσουν το 1940 και στη Ρωσία το έργο (μπαλέτα Kirov, χορογραφία Leonid Lavronsky), δυο χρόνια μετά την πρεμιέρα του στο Μπρνο. Η δεύτερη από αυτές τις σουίτες αποτελεί μία αναλυτική προσωπογραφία των ηρώων της ιστορίας. Ξεκινά με μία υπόμνηση της κόντρας των οικογενειών, με ειδική αναφορά στην αλαζονεία τους, ώσπου η ένταση διακόπτεται από την ανάληψη είσοδο της Ιουλιέτας, που περιγράφεται ζωηρή και αθώα, με μία νύξη σοβαρότητας από το κλαρινέτο. Η ταραχή επανέρχεται με την απρόσκλητη είσοδο των Μοντέγων στο χορό των Καπουλέτων. Η περίφημη σκηνή του μπαλκονιού περιγράφεται εκπληκτικά από το συνθέτη, που μεταφέρει τη μαγευτική ατμόσφαιρα της νύχτας και το ξέχειλο πάθος των δύο νέων. Η ένταση επανέρχεται με τις μονομαχίες που καταλήγουν στο θάνατο των Τυβάλδου και Μερκούτιου. Στο τέλος κυριαρχεί η απελπισία του Ρωμαίου που καταρρέει στον τάφο της Ιουλιέτας θεωρώντας την νεκρή και αποφασίζει να την ακολουθήσει στο θάνατο.

ΡΟΜΑΙΟΣ & ΙΟΥΛΙΕΤΑ

13.2.15

ΑΙΘΟΥΣΑ ΤΕΛΕΤΩΝ Α.Π.Θ
ώρα έναρξης 20.30

#mousikipantou

ΕΙΣΙΤΗΡΙΑ: 18€, 9€, 5€

ΠΡΟΠΩΛΗΣΗ ΕΙΣΙΤΗΡΙΩΝ
ΕΚΔΟΤΗΡΙΟ Κ.Ο.Θ.: ΠΛ. ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ Τ. 2310 236990
ΙΣΧΥΕΙ Η ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΚΑΡΤΑ ΝΕΩΝ

ΜΙΛΤΟΣ ΛΟΓΙΑΔΗΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑΣ

ΧΟΡΗΓΟΣ

ΧΟΡΗΓΟΣ ΦΙΛΟΞΕΝΙΑΣ

ΧΟΡΗΓΟΙ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ

